

ת"פ 44569/02/14 - מדינת ישראל נגד כרם נופל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 44569-02-14 מדינת ישראל נ' נופל

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כרם נופל

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד יעל עצמון
הנאשם וב"כ עו"ד סואלחי

גזר דין

כללי:

1. גלגוליו של תיק זה ארוכים.

ראשיתם בהודאתו של הנאשם לפני כבוד השופטת ברודי ביום 5.11.14 ובהרשעתו בתיק זה ושני תיקים שצורפו לו מבימ"ש השלום וביהמ"ש לנוער ברמלה, ובבקשתו לחזרה מהודאה, שנתקבלה בהסכמת הצדדים ביום 1.7.15, וזאת בשים לב לגילו הצעיר, לשלב המוקדם בו הועלתה הבקשה ולנסיבות נוספות. התיק נקבע לשמיעת ראיות לפני, והתיקים שצורפו לתיק זה הוחזרו לדיון בבימ"ש השלום ובבית המשפט לנוער ברמלה.

ברם, לאחר תחילת שמיעת הראיות לפני, הגיעו הצדדים פעם נוספת לכדי הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם והורשע ביום 27.1.16 בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) + (5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 64ב(א)(3) יחד עם סעיף 3(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש, עבירה לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה.

מפאת גילו הופנה הנאשם לקבלת תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן.

עמוד 1

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 12.9.13 הוציא הנאשם רישיון נהיגה, והוא בעליו הרשום של רכב מזדה 323 מ.ר. 6737535 (להלן: "הרכב").

ביום 14.2.14 בסמוך לשעה 21:00 נפגש הנאשם עם חברו מחמד אלריפי והקטינה מ.ס. (ילידת 1998) בשכונת אפקה בעיר לוד, ובמהלך המפגש שתו הנאשם וחברו וודקה לשוכרה. בסמוך לאחר מכן, בהיותו תחת השפעת משקאות משכרים וכשבדמו לכל הפחות 46 מ"ג אחוז, נהג הנאשם ברכב, הסיע את הקטינה בעיר וחצה רמזור שברחוב דוד המלך במהירות מופרזת בעודו מנסה לעקוף כלי רכב שנסעו ברחוב. לנוכח האמור, דלקה ניידת משטרה אחר הרכב, והשוטרים אפרת ליאור ומנחם הוד סימנו לנאשם לעצור בצד תוך הפעלת אורות כחולים וכריזה.

הנאשם לא שעה להוראות השוטרים והמשיך בנסיעה פרועה ומהירה לצומת נשיא העיר, שם פנה ימינה לרחוב שד' ירושלים. כל אותה העת דלקה הניידת אחריו והשוטר מנחם כרז לו לעצור אולם הנאשם המשיך בנסיעה פרועה ברחובות העיר.

בכל אותה העת צעקה הקטינה פעם אחר פעם לנאשם כי יעצור את הרכב, אולם הוא אמר לה: "לא, הלך הרישיון" והורה לה לשתוק.

בהגיע הנאשם לרחוב ארלוזורוב בעיר, ביצע פנייה ימינה תוך שהוא חוצה רמזור אדום והמשיך בנסיעה מהירה לרחוב שלמה המלך. בהגיעו לצומת המלכים שוב ביצע פניה ימינה בעודו חוצה רמזור אדום והמשיך בנסיעה פרועה לכיוון רחוב דוד המלך בעיר.

בהגיעו לכיכר העירייה בעיר, ומשהבחין כי ניידת משטרה נוספת שהוזעקה למקום נסעה לפניו וביצעה חסימה, פנה הנאשם שמאלה והמשיך בנסיעה ברחוב אלי כהן בעיר, בניגוד לכיוון התנועה. כל אותה העת נהג הנאשם את רכבו במהירות ובפראות, כאשר שתי ניידות המשטרה דולקות אחריו, וכורזות לו לעצור.

לנוכח האמור הצטרפה ניידת בילוש נוספת למרדף, תוך הפעלת האורות הכחולים בניידת, סירנה ומערכת כריזה.

ניידת הבילוש ביצעה חסימה ברחוב החלוץ בעיר, ואולם חרף החסימה, המשיך הנאשם בנסיעה פרועה לעבר ניידת הבילוש, ניגח את הניידת, עלה על המדרכה והמשיך בנסיעתו הפרועה והמהירה ברחובות העיר.

בהמשך, משהגיע הנאשם לרחוב אבא הלל סילבר, התנגש הנאשם מאחור ברכב מזדה 5 שנסעה לפניו, רכב שבאותה עת נסע בה חסונה עבד אל חמיד (להלן: "חסונה"). כתוצאה מהפגיעה הסתובב רכבו של חסונה על הכביש, גלגל הרכב התפוצץ ונגרמו נזקים לחזית הרכב ולכנף.

חרף פגיעת הנאשם ברכבו של חסונה, הנאשם לא עצר רכבו והמשיך בנסיעתו הפרועה לכיכר אבא הלל סילבר, שם עלה על הכיכר, ובעקבות כך נגרמו לו תקרים בשני הגלגלים.

הנאשם המשיך בנסיעה ובהגיעו לתחנת הדלק "פז", איבד הנאשם שליטה על הרכב, פגע בחלקה הימני קדמי של נידת שדלקה אחריו והרכב נעצר.

הנאשם יצא מן הרכב והחל במנוסה, אז הורו שוטרי נידת הבילוש לנאשם לעצור, וניגשו לעברו בכדי לעצרו. הנאשם התנגד לכבילתו ומעצרו בעודו בועט ברגליו.

תסקירי שירות המבחן

3. לאחר שהורשע הנאשם לראשונה בביצוע המעשים ובטרם חזר בו מהודאתו הופנה הנאשם לשירות המבחן ומהתסקיר שנערך בעניינו ביום 25.1.15 עלה כי הנאשם בן למשפחה המונה 6 נפשות, והוא הבכור מבין אחיו. לדבריו השלים 12 שנות לימוד. אביו עובד כנהג מונית והאם כסייעת בגן ילדים, בין ההורים מערכת יחסים מורכבת והנאשם מצוי בקונפליקט נאמנויות, מתקשה לווסת את תגובותיו ובוחר באלכוהול כאמצעי בעל השפעה מרגיעה. במסגרת תנאי שחרורו ממעצר שולב בתכנית "צעירים בונים" בלוד, הכוללת רכישת השכלה מקצועית בתחום הבנייה ובחשמל מעשי, התמיד בהגעה לפגישות עד שהקורס הסתיים. יחד עם זאת, התקיימו פעילויות אחרות בהן לא לקח חלק, ולא ראה צורך בהשתלבות בטיפול. על כן להתרשמות שירות המבחן, הנאשם לא הצליח להיעזר בשירות המבחן ולא השתלב כנדרש ממצבו בהליך טיפולי שיהיה בו להפחית סיכון להישנות עבירות, ולכן לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו. יחד עם זאת הומלץ להתחשב בגילו הצעיר, בניקיונו מסמים ובנכונות ראשונית שהביע לטיפול.

4. בתסקיר מיום 23.3.16 ציין שירות המבחן כי הנאשם רווק בן 21, המתגורר בבית הוריו בלוד ומצוי במעצר בית מלא בפיקוח הוריו מיום 20.3.14. להתרשמות שירות המבחן, התייחסותו של הנאשם לעבירות הינה מצמצמת, הוא לא השתלב בזמן שחלף מאז התסקיר הראשון בהליך טיפולי ביחס לצריכת אלכוהול ונעדר מוטיבציה פנימית והבנה לצורך בטיפול. יחד עם זאת, מסר כי ניתק את קשריו עם גורמים שוליים ובדיקת שותן שמסר נמצאה נקייה. ההתרשמות הינה כי אביו של הנאשם מגונן עליו ואינו מהווה גורם מציב גבול וכי הנאשם נתון בסיכון לשוב ולבצע עבירות. כמו כן התייחס שירות המבחן לכך שבחלוף הזמן הורשע הנאשם בתיקי תעבורה נוספים, וכי הוא מצוי בתהליך של הידרדרות. בנסיבות האמורות נמנע פעם נוספת שירות המבחן מלבוא בהמלצה שיקומית בעניינו והמליץ על ענישה קונקרטית שתהווה גורם מרתיע ומציב גבול.

ראיות לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה לגיליון הרשעות תעבורה בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 2013 ולחובתו 3 הרשעות בעבירות של נהיגה במהירות, אי חגירת חגורת בטיחות ועצירה המפריעה לתנועה.

6. ב"כ הנאשם הגיש חוות דעת קרימינולוגית בעניינו של הנאשם, שנערכה על ידי מראם עאזם נאשף, קרימינולוגית ועו"סית מומחית בתחום התקון. חוות הדעת מבוססת על תסקירי שירות המבחן, כתבי האישום בעניינו של הנאשם

ושלוש שיחות עם הנאשם והוריו לרבות ביקור בביתם. הנאשם תאר כי בהיותו בן 9 עזבה האם את הבית לשנתיים על רקע נישואיו של האב לאישה שנייה, והוא חווה טראומה בבית סבתו מצד האב (חווה אירועים אלימים ודחייה חברתית). האם שבה לחיק המשפחה לאחר שהאב התגרש מהאישה השנייה, אולם מערכת היחסים ביניהם לא שוקמה כראוי, היא מאופיינת בחוסר אמון והאב נוטה לעזוב את הבית. הקונפליקט בין ההורים השפיע על הנאשם, גרם לו לסערת רגשות והובילו להתנהגות מוחצנת ולהתדרדרות. בשיחה הביע הנאשם רצון להתנתק מהקונפליקט ולפתח אישיות עצמאית ולהתרשמות הבודקת לנאשם בסיס ערכי נורמטיבי והוא אינו בעל דפוס עברייני. הסתבכויותיו מהוות אינדיקציה לאימפולסיביות וקריאה לעזרה. הנאשם מביע חרטה וצער על מעשיו, ומבין את הסכנה שבמעשיו. לדבריו, הטריגר המיידי למעשים היה ריב בין הוריו שבעטיו יצא מביתו, וכיום הוא מבין שהשימוש באלכוהול מהווה דפוס בעייתי המצריך טיפול. הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול ושינוי בחייו, התרחק מגורמים שליליים, הוריו מגויסים לעזור לו ובשים לב להשלכות הדרמטיות שעלולות להיות למאסר על בחור בגילו (בגיר-צעיר) הומלץ לבכר את אינטרס השיקום ולשלב בטיפול קבוצתי (הופנה למרכז "התחלה חדשה") ובטיפול פרטני (במרכז בידאית).

במסגרת הטיעון לעונש השיבה הגב' נאשף לשאלות ב"כ המאשימה והבהירה כי הנאשם עבר תהליך בשלות, כי אכן לא היה שלם במועד בו נערך התסקיר הראשון אולם במועד התסקיר השני הביע מוטיבציה שלהתרשמותה הינה כנה ונפגע מכך שלא קיבל את אמונו של שירות המבחן.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר נהג בפראות בעיבורה של עיר, בעודו בגילופין, חצה מספר צמתים על אף מופע אדום ברמזור, ועל כך שבכל שלב יכול היה הנאשם לחדול מהמעשים אולם בחר להמשיך במעשיו ולהימלט מהשוטרים, ובכך דרדר את המצב עוד יותר עד גרימת תאונה. הנאשם, לא רק שהעמיד את כלל המשתמשים בדרך ואת הנוסעת הצעירה שהיתה ברכבו בסיכון, אלא שבמידה מסוימת התממש הסיכון ואך בנס לא נסתיים האירוע בפגיעה בחיי אדם. מתחם הענישה שנקבע לעבירות סיכון חיי אדם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר, ועל כן עתר לקביעת מתחם דומה בעניינו, בפרט כאשר קיימות עבירות נלוות דוגמת נהיגה בשכרות וגרימת תאונה. בהתחשב בהודאתו, בגילו הצעיר, בהיעדר עבר פלילי ועבר תעבורתי שאינו מכביד, ובשים לב שעל אף חלוק הזמן מן האירוע לא השתלב הנאשם בהליך טיפולי, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, מאסר מותנה, קנס, פיצוי לקטינה ופסילה של רישיון הנהיגה.

כתימוכין לעתירתו הפנה לאסופת פסיקה אלא שנסיונותיה חמורות מעניינו, שכן מתייחסת לבגירים ולעבירות נלוות (ע"פ 2410/04 אבולקיעאן, ע"פ 1925/14 סמיח עלוש, לע"פ 542/15 בזיאן) וכן לת"פ 41002-12-13 זוהיר סלאמה בעניינו של בגיר בעל עבר פלילי מכביד אשר לא נטל אחריות על מעשיו והורשע בתום ניהול הוכחות.

8. ב"כ הנאשם עמד על כך שהמאשימה אינה נוקטת גזירה שווה ביחס למקרים דומים שכן ישנם אירועים של נגד דומה אשר הוגשו בהם כתבי אישום בגין עבירות קלות יותר של נהיגה פוחזת או פזיזות. כן עמד על כך שלא היתה

בעניינו עבירה נלווית קלאסית (עבירה פלילית הנוספת לבריחה והעומדת בבסיסה). הנאשם היה נער מתבגר שחשש לאבד את רישיון הנהיגה שלו ופעל בשיקול דעת לקוי, על רקע צריכת אלכוהול. בשל כך טען ב"כ הנאשם כי קיימת "קרבה לסייג" השכרות (טען ולא הוסיף).

עוד נטען כי המרדף היה קצר, לא היה סיכון גבוה למשתמשים בדרך, הפגיעה שהיתה בסופו של דבר הינה פגיעה קלה ברכוש בלבד. מהתסקירים בעניינו של הנאשם רואים התפתחות חשיבתית ושינוי חיובי כאשר כיום הנאשם מודע לקושי בגינו פנה לצריכת אלכוהול, ולצורך בטיפול בתחום זה, ובשים לב לגילו הצעיר יש להעדיף את סיכויי שיקומו ולהעדיף על פני שליחתו אל מאחורי סורג ובריח. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם לסטות ממתחם העונש ההולם ולהשית על הנאשם עונש שירוצה בעבודות שירות.

כתימוכין לעתירתו הפנה לפסיקה מהשנים 2007 ועד 2010 בה נגזרו בין 9 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לע"פ 1228/13 זריף אבו שקרא נ' מדינת ישראל במסגרתו הורשע המערער בעבירות סיכון חיי אדם וכן בעבירות נלוות של הסעת נוסעים והכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, והושתו על המערער 6 חודשי עבודות שירות, תוך התחשבות בכך שמדובר באדם נורמטיבי, מפרנס יחיד ואב למספר ילדים הנתמכים על ידו. בית המשפט העליון מצא כי גזר הדין מאוזן ומידתי וכי לא קמה עילה להתערבותו, וכן לפסיקה רבה של בית משפט זה ושל בתי משפט מחוזיים אחרים אשר הטילו עונש של 6 חודשי עבודות שירות בגין עבירות דומות (ת"פ (מחוזי ת"א) 37089-03-13 מדינת ישראל נ' צובחי חארו; ת"פ (מחוזי חיפה) 36456-12-13 מדינת ישראל נ' בשיר).

9. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, מסר כי בתחילה כששולב בשירות המבחן התמיד בקבוצה טיפולית ("צעירים בונים") ולאחר שהקבוצה נסגרה מסיבות תקציביות לא שולב במסגרת חדשה. לדבריו, הוא מוכן לטיפול והתאכזב מכך ששירות המבחן לא מצא לשלב אותו בטיפול. הנאשם ציין כי המפגשים עם דן ג' ד ומראם סייעו לו מאוד, הוא חש נתרם מההליך הטיפולי ומעוניין להמשיך בו.

דין והכרעה

10. הנאשם נהג ברכב, בפראות, לאחר ששתה לשכרה, כשהוא מסיע ברכב בחורה צעירה ומסכן את חייה. אם לא די בכך, אזי לאחר שהבחינו בו שוטרים וביקשו כי יעצור, החל בנסיעה פרועה על מנת לחמוק מהם ו"להציל" את רישיון הנהיגה שלו, ותוך כך חצה צמתים מרומזרים על אף שהאור שדלק ברמזור היה אדום, נסע בניגוד לכיוון התנועה, ניגח ניידת, ובמעשיו אלה סיכן גם את חייו ואת חיי הבחורה הצעירה אותה הסיע, גם את השוטרים שביקשו למלא מלאכתם ולשמור על ציבור הנהגים והמשתמשים בדרך, וגם את המשתמשים התמימים בדרך. אם לא די בכך, אזי מימש הנאשם במידה מסוימת את הסיכון האמור עת פגע ברכב אחר וגרם לתאונת דרכים, לאחריה לא עצר והמשיך בנהיגתו הפרועה ופגע בניידת נוספת. למרבה המזל, נגרמו ממעשיו של הנאשם פגיעות ברכוש בלבד, ולא פגיעות בנפש.

צודק ב"כ המאשימה כי האירוע "התגלגל" וכי בידיו של הנאשם היה לעצור בכל רגע נתון, אולם הוא בחר להמשיך ולהימלט מן השוטרים, הכל לשם רצון ילדותי לשמור על רישיון הנהיגה שלו. אין בדעתי לקבל את טענתו של ב"כ הנאשם ולפיה שכרותו של הנאשם משמעה כי המעשים בוצעו ב"קרבה לסייג" לאחריות פלילית שכן לא הונח לפני בסיס ראיתי כנדרש לקביעה זו.

המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים ומסכנים חיי אדם בכוח ובפועל, ועל כן פסק בית המשפט העליון לא אחת כי אין להשלים עם תופעה זו ויש למגרה בדרך של הטלת עונשי מאסר כבדים.

בשים לב לרמת הענישה הנוהגת ולנסיבות מעשה העבירה, נע מתחם העונש ההולם בעניינו בין 20 ל-40 חודשי מאסר.

11. יחד עם זאת, גזירת העונש הינה לעולם אינדידואלית, ובית המשפט מחויב לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם העומד לדין לפניו.

בעניינו עסקין בבחור צעיר, נורמטיבי, אשר בעת ביצוע העבירות היה כבן 19 שנים. הנאשם שוחרר ממעצרו בחלוף כחודש, רישיונו לא נשלל, ומאז ועד היום לא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים, אולם יחד עם זאת הוגשו דוחות תעבורה בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות ונהיגה במהירות מופרזת.

מתסקיר שירות המבחן וגם מחוות הדעת שהוגשה מטעמו של הנאשם עולה כי ברקע המשפחתי של הנאשם סכסוך בין הוריו ותחושת חוסר אונים אותה ביקש הנאשם לפתור באמצעות צריכת אלכוהול. בתחילת הדרך הנאשם לא היה מודע לבעיית האלכוהול, אולם עם חלוף הזמן החל להכיר בבעיה וכיום מביע מוטיבציה לטיפול. מתסקירי שירות המבחן ומחוות הדעת הפרטית עולה כי הנאשם שולב בתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אולם לאחר שנסתיים לא השתלב במסגרת חדשה. הנאשם נפגש בחלוף הזמן לשלושה מפגשים עם עורכת חוות הדעת בעניינו, ולגישתו נתנם מהפגישות עמה, הבין את הצורך בטיפול, והביע מוטיבציה נוספת לשילוב בשיקום. הנאשם לא שולב בטיפול על ידי שירות המבחן אשר סבר כי המוטיבציה אינה כנה מחד ולא השתלב בטיפול באופן פרטי מאידך (הופנה כאמור ל"התחלה חדשה" אולם לא נמסר דיווח מעבר לכך לבית המשפט).

בנסיבות האמורות, ובשים לב לגילו הצעיר של הנאשם, להיעדר עבר פלילי, להיותו משוחרר מאז האירוע (משנת 2014) ולכך שלא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים, סבורני כי שליחתו בשלב זה אל מאחורי סורג ובריוח לתקופה משמעותית עלולה להסב לו נזק משמעותי, ובבואי לשקול אל מול סיכון זה את הסיכוי לשיקומו של הנאשם, אני מוצאת להעדיף את סיכויי השיקום. זאת בפרט לנוכח שילוב קודם מוצלח שנסיבות קטיעתו לא הובירו עם הנאשם עד תום ולנוכח תהליך עצמי שעבר עד כה ונכונות אותה הביע עתה לטיפול.

בנסיבות אלה אני מוצאת לסטות ממתחם הענישה ומטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 6 חודשי מאסר מותנה והתנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירות בהן הורשע בתיק זה.
- ג. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 24 חודשים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ו, 11 יולי 2016, במעמד הצדדים.